

[Lilli Gyldenkilde]

Til hr. Dohrmann skal jeg sige, at SF er ikke så nem at chokere og slet ikke med fremskridtspartiets synspunkter, men det glæder mig da, at hr. Dohrmann har læst grundloven, hvori der står noget om, at enhver arbejdsduelig person i dette land skal have beskyttet sin tilværelse, såfremt man ikke kan skaffe arbejde. Det er jo en af de ting, som man jo så smart gør ved at sige, at hvis ikke man selv betaler til hjælp til det i det omfang, det kræves, så kan man sætte folk på en varig hjælp, hvilket vil sige, at man kan sætte unge mennesker over 18 år på en førtidspensionslignende bistand. Det er ikke værdigt. Det er ikke værdigt, vil jeg have lov til at sige til fremskridtspartiets ordfører, og derfor bør man måske – ud fra den tankegang, man nu selv har omkring disse forhold – gå med ind og se på, om man ikke på en eller anden måde kan løse dette problem. Alle stemmer tæller jo med, og det kunne jo være, at vi kunne komme igennem med noget.

Jeg skal slutte med at sige tak til fru Bente Juncker, som så fint redegjorde for tingene, men det er jo ikke tilfældigt, for når man sidder sammen i et udvalg og har gjort det i mange år, bliver man klar over, hvad de andre mener. Jeg er glad for, at vi er enige i intentionen og lidt ked af, at det ikke er denne måde, vi kan løse det på, men jeg vil fastholde, at vi skal arbejde videre med det i udvalget, sådan at vi får rettet op på det, for vi kan i alt fald ikke leve med det, som det er. Tak til VS, som har støttet forslaget.

Vi ønsker ligesom fru Elisabeth Bruun Olesen, at vi skal gå tilbage til den gamle regel om, at man var berettiget til understøttelse, bare man havde været medlem af en A-kasse og en fagforening i ½ år og kunne bevise 26 ugers arbejde inden for 2 år.

Desværre tror jeg nok, det kommer til at gå sådan, at man ikke vil gå tilbage til den regel, så længe den store arbejdsløshed er til stede. Det var en god regel, der blev lavet i sin tid af socialdemokratiet og SF, det var nemlig dem, der lavede den gode dagpenge-lov i sin tid. Det er der tilsyneladende nogle der har glemt, men det kan jo være, vi kan få rettet lidt op på det.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hr. Bakholt var inde på en betragtning om, at 2 pct. er bedre end ingenting, og det synes også alle ordførere at være enige i. Forslaget om en 2 pct.s regulering af dagpenge og efterløn fra 1. april 1986 er jo også, som det er blevet sagt af andre, en opfølgning af det beslutningsforslag, som det radikale venstre fremsatte, og som blev vedtaget inden jul, således at denne regulering nu træder i kraft pr. 1. april.

Dernæst gjorde hr. Bakholt nogle bemærkninger om nogle tidligere udkast til regler for, hvad man måtte med hensyn til uddannelsesaktiviteter, når man var ledig og fik dagpenge, og efter nogle lidt sure bemærkninger nåede hr. Bakholt frem til det positive, at han var glad for det forslag, som nu foreligger, idet han sagde, at det letter administrationen og er udtryk for en liberalisering.

Problemet har været, at man har lempet den helt strenge, gammeldags fortolkning, der går ud på, at den, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet og ikke må foretage sig noget som helst andet. Dette har man lempet til, at de arbejdsledige måtte foretage sig noget, men ikke andet, og det har gjort det svært for dem at forstå reglerne. Det har selvfølgelig så også været svært for kasserne at skulle administrere efter reglerne, og det har også ind imellem været svært at skulle forklare, hvorfor man måtte det ene, men ikke måtte det andet. Derfor har hovedsigtet egentlig været at finde frem til noget, som var let at administrere og let at forstå, og som skulle være en forenkling, og derfor er jeg også glad for en henvendelse, som jeg har fået fra A-kassernes samvirke, der udtrykker tilfredshed med det forslag, som vi har til behandling i dag, og siger, at det er udtryk for en forenkling i regeladministrationen.

Det er imidlertid også udtryk for en liberalisering af reglerne om, hvad man må, når man er på arbejdsløshedsdagpenge. Det tror jeg hænger sammen med flere faktorer. For det første at vi i så lang tid har haft en høj ledighed. For det andet at vi er begyndt at åbne på andre områder. Regeringen fik for et par år siden gennemført et lovforslag om, at unge under 25 år kunne vælge, om de ville have et arbejdstilbud, eller om de ville have en uddannelsesydelse, som var på halvdelen af de maksimale dagpenge. Vi fik i juni må-